

Nr 131.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tilläggs pensioner för två befattningshavare vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte; given Stockholms slott den 24 februari 1928.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

N. J. F. Almkvist.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 februari 1928.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETERSSON, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG, VON STOCKENSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Almkvist anför:

På Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning beslöt 1914 års senare riksdag, i samband med beviljandet av anslag för uppförande av en vårdanstalt i Lund för blinda med komplicerat lyte, bemyndiga Kungl. Maj:t att vid den tid, då den ifrågavarande anstalten trädde i verksamhet, för statsverkets räkning övertaga drottning Sofias stiftelses och den till denna stiftelse anknutna, i Vänersborg belägna vårdanstaltens dåvarande tillgångar.

Ang. tilläggs-
pensioner för
två befatt-
ningshavare
vid vårdan-
stalten i Lund
för blinda
med kompli-
cerat lyte.

Sedan genom beslut av 1920 års riksdag medel anvisats för byggnader-
nas vid vårdanstalten i Lund slutförande under år 1921, övertogs den med
Sofia-stiftelsen förenade anstalten av staten på hösten år 1922.

Genom beslut av Kungl. Maj:t den 22 juni 1921 fastställdes stat för vård-
anstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte. I denna stat äro, efter
vissa genom beslut den 22 maj 1925 däri gjorda ändringar, upptagna föl-
jande befattningshavare, nämligen: 1 rektor, 4 ämneslärarinnor, 3 slöjd-
lärarinnor, 1 husmoder, 1 översköterska, 1 kvinnligt skrivbiträde, tillika
räkenskapsförare, och 3 vaktmästare.

Rörande löneförmånerna för ifrågavarande befattningshavare bör nämnas
följande. Ämneslärarinna åtnjuter, förutom fri bostad, lön 1,800 kronor,
tjänstgöringspenningar 1,000 kronor eller summa 2,800 kronor med rätt till
tre ålderstillägg à 300 kronor efter respektive 5, 10 och 15 års tjänstgöring.
Slöjdlärarinna åtnjuter, förutom fri bostad, lön 1,600 kronor, tjänstgörings-
penningar 800 kronor eller summa 2,400 kronor med rätt till tre ålderstill-
lägg à 200 kronor efter respektive 5, 10 och 15 års tjänstgöring. Hus-
modern åtnjuter, förutom fri bostad med värme och lyse, kost samt tvätt,
lön 1,100 kronor, tjänstgöringspenningar 300 kronor eller summa 1,400
kronor med rätt till tre ålderstillägg à 200 kronor efter respektive 5, 10
och 15 års tjänstgöring. Av varje ålderstillägg utgöra 100 kronor lön och
100 kronor tjänstgöringspenningar. Översköterskan åtnjuter, förutom fri bo-
stad med värme och lyse, kost samt tvätt, lön 750 kronor, tjänstgörings-
penningar 250 kronor eller summa 1,000 kronor med rätt till tre ålders-
tillägg à 150 kronor efter respektive 5, 10 och 15 års tjänstgöring.

I samband med fastställandet av nämnda stat meddelades genom kungö-
relse den 22 juni 1921 (nr 421), i överensstämmelse med riksdagens därom
fattade beslut, villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i nämnda stat
för ordinarie befattningshavare upptagna avlöningsförmåner. Rörande rätten
att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring
vid annan läroanstalt än någon av statens blindundervisningsanstalter före-
skrivs i mom. C, punkt 4) av sagda kungörelse, att ämneslärarinna får
tillgodoräknas tjänstgöring som ordinarie lärarinna vid folkskola eller högre
folkskola, tjänstgöring såsom lärarinna i övningsskola vid statens folkskole-
seminarium, tjänstgöring vid under offentlig kontroll ställt småskolesemi-
narium under den tid statsbidrag utgått till hennes avlöande enligt be-
stämmelserna om statsbidrag till folkskollärares avlöande eller hon åtnjutit
avlöning enligt gällande lönereglering, tjänstgöring såsom lärarinna vid av
landsting underhållen dövstumskola eller vid sinnesslöanstalt, ävensom tjänst-
göring såsom föreståndare eller lärare vid skyddshem, som åtnjuter stats-
bidrag och antingen äger av Kungl. Maj:t stadfäst reglemente eller ock är
av Kungl. Maj:t erkänt såsom allmän uppfostringsanstalt. Däremot finnes
i kungörelsen icke inrymd någon bestämmelse, som möjliggör att de befatt-
ningshavare vid vårdanstalten i Vänersborg, som vid dennas flyttning till
Lund medföljde anstalten och övergingo i statens tjänst, kunna för åtnju-
tande av ålderstillägg få tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i Sofia-

stiftelsens tjänst. Framställning om dylikt medgivande gjordes emellertid från Kungl. Maj:ts sida hos 1921 års riksdag i samband med fastställande av ny stat för Lundaanstalten. I proposition nr 247 till nämnda riksdag föreslog nämligen Kungl. Maj:t, att för åtnjutande av de avlöningsförmåner, som föreslagits för ordinarie befattningshavare, skulle i fråga om ålderstilllägg gälla att befattningshavare finge, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid, han utom statens tjänst utfört arbete, som ur det allmännas synpunkt kunde anses likvärdigt med eller av högre värde än det, han hade att utföra å befattningen vid vårdanstalten.

Riksdagen avtog emellertid (skrivelse nr 8 A punkt 198 sid. 139) Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Frågan om förevarande personals ålderstilläggsberäkning upptogs ånyo till behandling vid 1926 års riksdag. I proposition nr 181 till nämnda riksdag föreslog nämligen Kungl. Maj:t riksdagen att medgiva, att ordinarie befattningshavare vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte måtte efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, kunna för erhållande av ålderstilllägg tillgodoräknas tjänstgöring av motsvarande beskaffenhet vid den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten i Vänersborg. Vid ärendets föredragning anförde chefen för ecklesiastikdepartementet till statsrådsprotokollet, bland annat, att en förutsättning för tillgodoräklandet givetvis borde vara, att vederbörande befattningshavare, efter att hava innehaft anställning i Sofiastiftelsens tjänst, erhållit ordinarie tjänst vid Lundaanstalten redan i samband med dess öppnande. Från vårdanstaltens rektor hade departementschefen inhämtat upplysningar rörande anstaltspersonalens tjänstgöring vid Sofiastiftelsen. Så vitt man kunde döma av dessa upplysningar, skulle lönetursberäkning kunna ifrågasättas för ett par ämneslärarinnor, ett par slöjdlärarinnor, husmodern och översköterskan, en vaktmästare och — under viss förutsättning — det kvinnliga skrivbiträdet. Beträffande husmodern och översköterskan vore emellertid att märka, att dessa båda redan uppnått pensionsåldern och därför icke syntes kunna tillerkännas ytterligare ålderstilllägg.

Riksdagen biföll Kungl. Maj:ts förslag (riksdagens skrivelse nr 273).

Sedan därefter Kungl. Maj:t den 11 juni 1926 förklarat sig vilja, på därom gjord ansökning, till prövning och avgörande upptaga frågan om rätt för befattningshavare vid vårdanstalten i Lund att för ålderstilllägg tillgodoräkna sig tjänstgöring av ovan omfördäld beskaffenhet, inkommo till Kungl. Maj:t ansökningar i sådant avseende från tio befattningshavare vid anstalten.

Skolöverstyrelsen, som den 15 oktober 1926 yttrade sig över dessa ansökningar, anförde därvid bland annat följande.

Då det gällde övervägandet om och i vilken utsträckning den tidigare tjänstgöringen må i enlighet med riksdagens medgivande tillgodoräknas

sökandena för erhållande av ålderstillägg, syntes det överstyrelsen till en början ofrånkomligt, att de uttalanden, som av vederbörande departementschef gjorts till statsrådsprotokollet och icke föranlett erinran från riksdagens sida, vunno beaktande. Vidare funne överstyrelsen knappast billigt, att här ifrågasvarande befattningshavare skulle i nu förevarande avseende intaga en mera gynnad ställning, än om de tidigare varit anställda såsom extra ordinarie befattningshavare i statens tjänst. Det syntes sålunda ej gärna kunna undgås, att de i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 373) meddelade grunder analogivis vunno tillämpning, vadan från tjänstgöringstiden torde bära frånräknas en tid av tre år.

Då överstyrelsen med nu angivna utgångspunkter ginge att pröva förevarande framställningar, gällde till en början, att ämneslärarinnorna Alfhild Rydahl och Elsa Welander samt slöjdlärarynnan Ellen Johansson icke på sätt i propositionen förutsatts »erhållit ordinarie tjänst vid Lundaanstalten redan i samband med dess öppnande». Vid sådant förhållande torde berörda ansökningar icke kunna bifallas. Vad vidare anginge husmodern Blenda Edström och översköterskan Rebecka Gustafson, föreläge icke hinder av nyssnämnda beskaffenhet, men överstyrelsen hade icke kunnat underlåta att uppmärksamma, att beträffande sagda befattningshavare föredragande departementschefen framhållit, att de »redan uppnått pensionsåldern och därför icke böra kunna tillerkännas ytterligare ålderstillägg». Under dessa omständigheter syntes icke heller nu närmast förevarande ansökningar kunna bifallas.

Slutligen ville överstyrelsen uttala, att överstyrelsen icke hade något att erinra, därest Kungl. Maj:t skulle finna tillräckliga skäl föreligga att genom förnyad framställning till riksdagen söka utverka lönetursrättens utsträckning även till befattningshavare, för vilka med hänsyn till riksdagsbeslutets innebörd den tidigare anställningen icke funnits kunna medföra rätt till beräkning av tjänstår för ålderstillägg. Särskilt torde starka billighetsskäl i detta avseende kunna anföras beträffande de båda befattningshavare, vilka redan inträtt i pensionsåldern.

Statskontoret, som yttrade sig i ämnet den 16 november 1926, anslöt sig till skolöverstyrelsens uppfattning i frågan om vilka befattningshavare, som i enlighet med departementschefens ovannämnda uttalande till statsrådsprotokollet vid 1926 års riksdag, borde tillerkännas ifrågasvarande rätt samt anförde vidare:

Vad därefter beträffade ämneslärarinnorna Alfhild Rydahl och Elsa Welander samt slöjdlärarynnan Ellen Johansson, så hade dessa, efter att under tiden omedelbart före anställningen i Lund varit anställda hos Sofiastiftelsen, visserligen övergått i vårdanstaltens i Lund tjänst redan i samband med dess öppnande, men däremot erhållit ordinarie tjänst därstädes, Johansson först från och med den 1 juli 1924 samt Rydahl och Welander från och med den 1 oktober 1925. Följaktligen torde dessa befattningshavare, med hänsyn till föredragande departementschefens ovannämnda uttalande, icke utan riksdagens medgivande bära i berörda hänseende tillgodoräknas sin föregående tjänstgöring hos stiftelsen.

I anledning av att styrelsen för vårdanstalten förordat, att förnyad framställning till riksdagen måtte göras för utverkande av sådant medgivande även för sistnämnda befattningshavare, ville statskontoret, som i ett den 25 februari 1925 avgivet underdånigt utlåtande på anförda skäl uttalat sig mot att någon framställning till riksdagen gjordes i förevarande ärende, i frågans

nuvarande läge till en början erinra, att, enligt vad förarbetena till riksdagens nämnda beslut utvisade, detsamma motiverades bland annat med den omständigheten, att ämneslärarinnorna vid Lundaanstalten enligt gällande avlöningsbestämmelser fått rätt att i berörda hänseende tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring bland annat såsom lärarinna vid av landsting underhållen dövstumsskola eller vid sinneslöanstalt och såsom föreståndare eller lärare vid skyddshem, som åtnjuter statsbidrag och antingen ägde av Kungl. Maj:t stadfäst reglemente eller ock vore av Kungl. Maj:t erkänd såsom allmän uppfostringsanstalt — allt anstalter, som icke vore statliga och vilka knappast kunde sägas vara av mera allmän natur än ovannämnda anstalt i Vänersborg. Vidare framhölls, att det här gällde det egenartade fallet, att staten övertagit en av berörda stiftelse ägd läro- och vårdanstalt, vars specialutbildade personal övergått i statstjänst och fortsatt sitt arbete på en ny plats men i stort sett under oförändrade former och med samma uppgifter som förut. Det sist anförda torde givetvis gälla icke blott ämneslärarinnorna utan även övriga befattningshavare vid anstalten.

För egen del ville statskontoret framhålla, att det syntes skäligt att, i överensstämmelse med gängse lönetursprinciper, hänsyn finge tagas till ifrågavarande befattningshavares föregående tjänstgöring hos drottning Sofias stiftelse som om densamma hade varit utförd i statens tjänst, dock att eventuellt nytt ålderstillägg enligt vad departementschefen därom uttalat torde böra utgå från och med den 1 juli 1926. Det syntes nämligen icke kunna förnekas, att uppställande såsom förutsättning för ifrågavarande rätt av kravet på att vederbörande erhållit ordinarie anställning i anstalten i Lund redan i samband med dess öppnande kunde leda till ett obilligt resultat, särskilt i betraktande av den av styrelsen för anstalten anförda omständigheten, att det icke gällde nyinrättade tjänster utan befattningar, som från början funnits upptagna i anstaltens stat, ehuru de av olika anledningar icke blivit omedelbart besatta med ordinarie befattningshavare.

På grund av vad sålunda anförts och då ifrågavarande befattningshavare, enligt vad handlingarna utvisade uppfyllde de villkor, som enligt statskontorets mening borde berättiga dem till sådan tillgodoräkning, funne statskontoret starka billighetsskäl tala för utverkande av riksdagens medgivande, att i fråga om ålderstillägg för dessa lärarinnor deras föregående tjänstgöring hos stiftelsen finge tillgodoräknas, som om det varit likvärdigt arbete i statens tjänst, dock att eventuellt nytt ålderstillägg skulle utgå från och med den 1 juli 1926.

Vad slutligen beträffade de av husmodern Blenda Edström och översköterskan Rebecka Gustafson gjorda framställningarna, torde ej heller dessa böra vinna Kungl. Maj:ts bifall utan riksdagens medgivande. Dessa befattningshavare hade varit anställda vid vårdanstalten i Vänersborg alltsedan den 1 september 1890, respektive den 1 januari 1907 och skulle sålunda vara berättigade att från och med den 1 juli 1926 åtnjuta samtliga med respektive befattningar förenade ålderstillägg, därest de erhållit rätt att i ifrågavarande hänseende tillgodoräkna tjänstgöringen hos stiftelsen. Under denna förutsättning hade de emellertid fullgjort de för erhållande av nämnda ålderstillägg erforderliga tjänståren redan innan de inträtt i pensionsåldern; och det torde vid sådant förhållande icke vara rimligt att förvägra dem sådan avlöningsförhöjning enbart av den anledningen, att de numera överskridit pensionsåldern. Statskontoret funne därför i likhet med skolöverstyrelsen, att synnerligen starka billighetsskäl talade för förnyad framställning

till riksdagen om utsträckning av ifrågavarande lönetursrätt även till nu nämnda befattningshavare.

Genom beslut den 4 mars 1927 avlog Kungl. Maj:t de av Alfhild Rydahl, Elsa Welander, Ellen Johansson, Blenda Edström och Rebecka Gustafson gjorda ansökningarna.

Styrelsen för vårdanstalten har nu till Kungl. Maj:t inkommit med två särskilda framställningar, dagtecknade respektive den 10 maj 1927 och den 31 oktober 1927. I den förstnämnda hemställes om förslag till riksdagen, att de befattningshavare vid anstalten, vilkas ansökningar om rätt att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig sin tjänstgöring vid vårdanstalten i Vänersborg, avslagits genom Kungl. Maj:ts ovannämnda beslut den 4 mars 1927, måtte erhålla dylik rätt, eller, om denna hemställan icke kunde bifallas, att proposition måtte avlätas till riksdagen om fastställande för Blenda Edström och Rebecka Gustafson av ett högsta pensionsunderlag vid deras befattningar å respektive 1,400 kronor och 1,200 kronor. I ansökningen av den 31 oktober 1927 hemställer styrelsen om proposition till riksdagen dels om tilläggspension åt Blenda Edström och Rebecka Gustafson till så stort belopp, att deras respektive pensionsförmåner komme att svara mot det författningensliga pensionsbelopp, de skulle hava erhållit, därest de kommit i åtnjutande av samtliga ålderstillägg, dels ock att särskilda pensionsunderlag måtte fastställas för husmoders- och översköterskebefattningarna vid anstalten och att hänsyn därvid måtte tagas till vid befattningarna utgående naturaförmåner. Om sistnämnda hemställan icke bifalles, anhåller styrelsen, att tilläggspensionerna för de två sistnämnda befattningshavarna måtte beräknas, som om de kommit i åtnjutande av icke endast samtliga ålderstillägg utan även ett mot naturaförmånerna vid respektive befattningar svarande lönebelopp av 450 kronor.

Vårdanstaltens styrelse framhåller, att starka billighetsskäl tala för bifall till styrelsens ansökning i fråga om tjänstårsberäkning för ålderstillägg och anför härom.

Alfhild Rydahl, Elsa Welander och Ellen Johansson innehade omedelbart före anställningen i Lund liknande tjänst hos Sofiastiftelsen och övergingo i Lundaanstaltens tjänst redan i samband med dess öppnande, varefter de vid en något senare tidpunkt konstituerades till befattningar, som från början upptagits i anstaltens stat. Det berodde icke i någon mån på dem själva, att berörda befattningar icke genast försågos med ordinarie innehavare. Vad Blenda Edström och Rebecka Gustafson angår måste det framstå som synnerligen hårt, om det skulle gå ut över dem, att frågan om tillgodoräkandet av Vänersborgstjänstgöringen avgöres först sedan de uppnått pensionsåldern, ehuru de i verkligheten intjänat samtliga ålderstillägg före inträdet i densamma.

Beträffande pensionsunderlagen vid husmoders- och översköterskebefattningarna framhåller styrelsen följande.

Enligt civila pensionslagen skall vid beräkning av pensionsunderlag för tjänst, med vilken förmån av boställe o. s. v. är förenad, lönen, därest den

av sådan anledning minskas med ett belopp, som finnes i lönestaten angivet eller med ledning därav kan bestämmas, ökas med detta belopp. Då av anstaltens lönestat icke framgår, med vilket belopp den kontanta lönen för ifrågavarande befattningshavare minskats på grund av de omtalade naturaförmånerna men det enligt styrelsens mening är tydligt att så likväl skett, finner styrelsen det vara riktigast, att en värdering av dessa förmåner i föreliggande fall kommer till stånd och styrelsen anser sig icke kunna skatta desamma till lägre belopp än 900 kronor per år, varav 450 kronor torde böra beräknas som lön och 450 kronor som tjänstgöringspenningar.

Skolöverstyrelsen förklarar sig icke hava något att erinra mot vad anstaltens styrelse i nu förevarande frågor hemställt.

Statskontoret åberopar rörande rätten till ålderstilläggsberäkning i utlåtande den 31 december 1927 vad ämbetsverket anfört i frågan i sitt den 16 november 1926 avgivna och av mig förut återgivna yttrande.

I yttrande samma dag över styrelsens för vårdanstalten framställning om tilläggs pensioner m. m. för Blenda Edström och Rebecka Gustafson anför statskontoret följande.

Statskontoret som i nyssnämnda utlåtande i fråga om den begärda löne- tursrätten fasthållit vid sin tidigare intagna ståndpunkt i ärendet och således biträtt den av styrelsen i sagda hänseende gjorda hemställan, finner det vara med rätt och billighet överensstämmande, att Blenda Edström och Rebecka Gustafson erhålla av styrelsen för anstalten begärda tilläggs pensioner. Ämbetsverket har således intet att erinra mot att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medgiva, att envar av Blenda Edström och Rebecka Gustafson måtte från och med månaden näst efter den, varunder avgång från tjänsten kommer att äga rum, under sin återstående livstid uppbära, utöver dem författningsenligt tillkommande pension, en tilläggs pension från allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att densamma jämte den författningsenligt utgående pensionen uppgår till samma årliga belopp, som enligt gällande författningar skulle hava utgått, därest vederbörande vid avgången från respektive befattning innehåft samtliga med denna förenade ålderstillägg.

Vad däremot beträffar framställningen i vad den avser fastställande av särskilda pensionsunderlag för husmoders- och översköterskebefattningarna vid anstalten, varvid hänsyn skulle tagas till de med befattningarna förenade naturaförmånerna, vill statskontoret framhålla, att det förslag till lönerogering för befattningshavare vid rikets allmänna läroverk samt vid folk- och småskolor m. fl. läroanstalter, som lärarnas lönerogeringskommitté avlämnade till Kungl. Maj:t den 15 augusti 1923 omfattar jämväl vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte. Då således frågan om berörda befattningshavares löne- och därmed också pensionsförmåner är föremål för statsmakternas prövning i annat sammanhang, läser Kungl. Maj:t icke vilja vidtaga någon åtgärd i anledning av framställningen i denna del. Ej heller den alternativt gjorda hemställan om viss förhöjning av pensionsbeloppen åt nuvarande innehavarna av nämnda befattningar med hänsyn till av dem åtnjutna naturaförmåner kan statskontoret i anseende till konsekvenserna beträffande övriga befattningshavare för sin del biträda.

Slutligen vill jag meddela följande av mig införskaffade uppgifter rörande ovannämnda fem befattningshavares ålder och tiden för deras anställande vid drottning Sofias stiftelse.

		Född	Anställd
Ämneslärarinnan	Alfhild Rydahl	18/7 1894	1/9 1918
»	Elsa Welander	16/4 1889	1/9 1919
Slöjdlärarinnan	Ellen Johansson	10/8 1898 ^o	1/1 1920
Husmodern	Blenda Edström	17/12 1865	1/9 1890
Översköterskan	Rebecka Gustafson	3/1 1869	1/1 1907

Vidare bör nämnas, att skyldighet att från tjänsten avgå och rätt till pension inträder för husmoder och översköterska vid 55 levnads- och 25 tjänst-år, att Blenda Edström och Rebecka Gustafson enligt beslut av 1924 års riksdag äga rätt att för erhållande av pension tillgodoräkna sig tjänstgöringen vid Sofiastiftelsen samt att Blenda Edström och Rebecka Gustafson kvarstå vid sina tjänster trots uppnådd pensionsålder enligt särskilda av styrelsen för vårdanstalten år från år lämnade medgivanden.

Vad först angår den ifrågasatta rätten för nu förevarande befattningshavare, ämneslärarinnorna Alfhild Rydahl och Elsa Welander, slöjdlärarinnan Ellen Johansson samt husmodern Blenda Edström och översköterskan Rebecka Gustafson, att för erhållande av ålderstillägg räkna sig tillgodo sin föregående tjänstgöring vid drottning Sofias stiftelse, finner jag mig icke hava anledning att nu intaga någon annan ståndpunkt till denna fråga än den Kungl. Maj:t och riksdagen intog vid sakens behandling år 1926, då det beslöts att sådan rätt icke borde medgivnas dem.

Ej heller anser jag det lämpligt att nu till prövning upptages frågan om fastställande av särskilda pensionsunderlag vid översköterske- och husmodersbefattningarna. Detta spörsmål bör, såsom statskontoret framhållit, avgöras i ett större sammanhang.

Däremot finner jag, i likhet med myndigheterna, starka billighetsskäl tala för förslaget om beredande, utöver författningsenligt utgående pensioner, av tilläggspensioner åt husmodern Blenda Edström och översköterskan Rebecka Gustafson, vilka eljest komma i en i pensionshänseende oförmånlig ställning. Då jag ansluter mig till statskontorets hemställda härutinnan, gör jag det enbart med hänsyn till de föreliggande ömmande omständigheterna i detta fall och med tanke på sistnämnda två befattningshavares långvariga och högt förtjänta verksamhet för ett allmännyttigt ändamål. Sammanlagda beloppet av pension och tilläggspension torde för envar av dem böra regleras i enlighet med föreskrifterna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Jag hemställer följaktligen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att vardera av husmodern vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte Blenda Edström och översköterskan vid samma anstalt Rebecka Gustafson må från och med månaden näst efter den, varunder avgång från tjänsten

Kungl. Maj:ts proposition Nr 131.

kommer att äga rum, under sin återstående livstid uppbära, utöver henne författningsenligt tillkommande pension, en tilläggs pension från allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att densamma jämte den författningsenligt utgående pensionen uppgår till samma årliga belopp, som skulle hava utgått, därest vederbörande vid avgången från sin befattning innehåft samtliga med denna förenade ålderstilllägg, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Meurling.